

tioner, hvor den bidragspligtige bor i Danmark, vil kunne søge de norske myndigheder om ændring af et børnebidrag fastsat af danske myndigheder, hvis betingelserne i konventionens art. 5, nr. 2, er opfyldt. Artikel 5, nr. 2, har følgende ordlyd:

»En person, der har bopæl på en kontraherende stats område, kan sagsøges i en anden kontraherende stat:

...2) i sager om underholdspligt ved retten på det sted, hvor den berettigede har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted eller, ved krav i forbindelse med sager om personers retlige status, ved den ret, der efter dennes egen lovgivning er kompetent i sagen, medmindre denne kompetence alene støttes på en af parternes nationalitet;...«.

Det følger af artikel V A i protokol 1 til Lugano-konventionen, at udtrykket »ret« også omfatter de administrative myndigheder.

Når den bidragsberettigede bor i Norge, har de norske myndigheder efter artikel 5, nr. 2, international kompetence til at behandle en ansøgning om forhøjelse af et børnebidrag, hvis den bidragspligtige har bopæl i et af de lande, hvor konventionen finder anvendelse.

Konventionen indeholder imidlertid ikke regler om selve størrelsen af bidragene. Det afhænger af de norske lovvalgsregler, hvilket lands lovgivning om udmåling af børnebidrag der finder anvendelse. Justitsministeriet er ikke bekendt med de relevante norske lovvalgsregler og har derfor ingen bemærkninger i øvrigt til den norske afgørelse.

Det forhold, at en bidragspligtig med bopæl i Danmark risikerer at skulle betale højere børnebidrag, hvis bidragsberettigede vælger at flytte til et andet land, der er omfattet af konventionen, er således en konsekvens af en række europæiske landes gensidige anerkendelse af retternes kompetence.

Svar (27/6 03)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Som nævnt i besvarelsen af spørgsmål nr. S 3044 accepteres i et vist omfang efterbevillinger, herunder ubevilget forbrug, der først berigtiges ved regnskabsårets afslutning. Det skyldes, at det af praktiske grunde ikke kan forventes, at en forudgående bevilling svarer til det eksakte forbrug. Såfremt der er afholdt et væsentligt ubevilget forbrug, der først berigtiges ved regnskabsafslutningen, forventes det imidlertid, at den kommunale revision gør opmærksom herpå i de revisionsberetninger, der tilgår tilsynsmyndigheden.

Det er ikke nærmere reguleret, hvornår et ubevilget forbrug, der først berigtiges ved regnskabsårets afslutning, bør foranledige bemærkninger i de revisionsberetninger, der tilgår tilsynsmyndigheden. Det må således bero på en konkret vurdering, hvornår et ubevilget forbrug giver revisionen anledning til at gøre opmærksom herpå.

Spm. nr. S 3548

Til indenrigs- og sundhedsministeren (4/6 03) af:

Peter Brixtofte (UFG):

»Vil ministeren i forlængelse af besvarelsen på spørgsmål nr. S 3044 redegøre for, hvilke konsekvenser det har fået for de ansvarlige politikere og embedsmænd, at der i en række kommuner om amter er afholdt et »væsentligt ubevilget forbrug, der først berigtiges ved regnskabsafslutningen«?»

Svar (27/6 03)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Såfremt en kommune eller amtskommune afholder et væsentligt ubevilget forbrug, der først berigtiges ved regnskabsafslutningen, forventes den kommunale revision at gøre opmærksom herpå, jf. besvarelse af spørgsmål nr. S 3044.

Proceduren for behandling af kommunernes og amtskommuners årsregnskaber er fastlagt i bekendtgørelse om kommunernes budget- og

Spm. nr. S 3547

Til indenrigs- og sundhedsministeren (4/6 03) af:

Peter Brixtofte (UFG):

»Vil ministeren i fortsættelse af besvarelsen af spørgsmål nr. S 3044 redegøre for, hvad der forstås ved et »væsentligt ubevilget forbrug, der først berigtiges ved regnskabsafslutningen«?»